

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ
ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (มรภ.ร้อยเอ็ด) ได้มีหนังสือ ที่ อว ๐๖๔๗.๐๑/๑๑๓๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบกับคำชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปความได้ว่า

๑. สืบเนื่องจากคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดข้อพิพาทหมายเลขแดง ที่ ๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ระหว่าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] (หจก. [REDACTED]) กับ มรภ.ร้อยเอ็ด เรื่องสัญญาก่อสร้างอาคารเรียนรวมเก่าชั้น จำนวนหนึ่งหลัง ให้ มรภ.ร้อยเอ็ด ชำระค่าจ้างค่าจ้างแก่ หจก. [REDACTED] จำนวน ๓๖,๖๕๒,๕๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีในต้นเงิสดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จนกว่าจะชำระเสร็จ มรภ.ร้อยเอ็ด ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองชั้นต้น (จังหวัดอุบลราชธานี) ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าวตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกอบกับมาตรา ๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว

๒. ต่อมา หจก. [REDACTED] ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด โดยมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นพิพากษาว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการชอบด้วยกฎหมายแล้วและให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการต่อไป ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๒๑๕/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๔๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ โดยพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกคำร้องและคืนค่าธรรมเนียมทั้งหมดในศาลปกครองชั้นต้นให้แก่ผู้ร้อง และคืนค่าธรรมเนียมทั้งหมดในชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้คัดค้าน

๓. มรภ.ร้อยเอ็ด เห็นว่า คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดมิได้กำหนดคำบังคับให้ มรภ.ร้อยเอ็ด ดำเนินการให้สอดคล้องกับผลของคำพิพากษา และได้กำหนดให้ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการแต่อย่างใด มรภ.ร้อยเอ็ด จึงมีข้อขัดข้องในการพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติตาม ทั้งนี้ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการไว้ คู่พิพาทฝ่ายที่ประสงค์จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลาสามปี นับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ จึงมีปัญหว่า หจก. [REDACTED] จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลปกครองตามบทบัญญัติดังกล่าวแห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ ก่อนหรือไม่ มรภ.ร้อยเอ็ดจึงจะชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการได้

๔. มรภ.ร้อยเอ็ด ได้มีหนังสือขอหารือแนวทางการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการไปยังหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงยุติธรรม และกรมบัญชีกลาง ซึ่งแต่ละหน่วยงานได้ให้แนวทางในการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการไว้แตกต่างกัน ดังนี้

(๑) สำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการ สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๒๓/๑๒๔ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕ สรุปได้ว่า เมื่อศาลปกครองสูงสุดไม่ได้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ คำชี้ขาดที่ให้ มรภ.ร้อยเอ็ด ชำระค่าจ้างค้ำจ่าย พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ หจก. [REDACTED] จึงถึงที่สุดและมีผลผูกพันคู่ความตามสัญญาที่พิพาทข้อ ๑๙.๔ และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ ประกอบกับข้อ ๔๘ แห่งข้อบังคับ สำนักงานศาลยุติธรรมว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ และข้อ ๕ ประกอบกับ ข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนั้น มรภ.ร้อยเอ็ด ควรชำระหนี้ตามคำชี้ขาดดังกล่าว ไม่ต้องรอให้ หจก. [REDACTED] ยื่นคำร้องบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ แต่อย่างใด เนื่องจากหากไม่ชำระค่าจ้างค้ำจ่ายตามคำชี้ขาดดังกล่าวซึ่งถึงที่สุดแล้วอาจก่อให้เกิดความเสียหาย โดยต้องเสียดอกเบี้ยในต้นเงินดังกล่าวจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ส่วนประเด็นระยะเวลาในการยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการบังคับตามคำชี้ขาด ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ นั้น เห็นว่า หจก. [REDACTED] จะต้องยื่นคำร้อง ภายในสามปีนับแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกคำร้องของ มรภ.ร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นวันที่ อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้

(๒) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีหนังสือ ที่ อว ๐๒๐๑.๓/๗๐๐๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ สรุปได้ว่า

(๒.๑) หาก หจก. [REDACTED] ประสงค์จะบังคับตามคำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้มีการไต่สวน และพิพากษาให้เป็นไปตามคำชี้ขาดนั้น เมื่อ หจก. [REDACTED] ยังไม่ได้ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้บังคับ ตามคำชี้ขาด อีกทั้งมิได้ยื่นคำขอให้ศาลมีคำบังคับตามคำชี้ขาดมาในคำคัดค้านในคดีที่ มรภ.ร้อยเอ็ด ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองอุบลราชธานีขอให้เพิกถอนคำชี้ขาด จึงถือได้ว่า หจก. [REDACTED] ยังไม่ได้ยื่น คำร้องต่อศาลขอให้บังคับตามคำชี้ขาดตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ

(๒.๒) สำหรับระยะเวลาที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการฯ นั้น วันเริ่มต้นของการนับระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ หมายถึงวันที่ มรภ.ร้อยเอ็ด ได้รับสำเนาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งจะทำให้ มรภ.ร้อยเอ็ด ทราบวันครบกำหนดสามปีได้เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม ข้อหารือนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำชี้ขาด ของคณะอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลที่มี เขตอำนาจ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้ การปฏิบัติเป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน มรภ.ร้อยเอ็ด สมควรหารือไปยัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือกระทรวงยุติธรรมพิจารณาให้ความเห็นก่อนที่จะดำเนินการ หรือไม่ดำเนินการตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

(๓) กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๐๗/๕๓๘๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ สรุปได้ว่า ข้อหาหรือนี้เป็นเรื่องการดำเนินการหลังจากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเป็นที่สุดแล้ว สืบเนื่องจากการดำเนินคดีในชั้นศาลปกครอง จึงควรหารือไปยังพนักงานอัยการซึ่งมีหน้าที่และอำนาจดำเนินคดีปกครอง รวมถึงกระบวนการอนุญาตตุลาการทั้งปวง ในชั้นนี้ กระทรวงยุติธรรมไม่อาจให้ความเห็นในเรื่องที่สืบเนื่องจากการดำเนินการในชั้นศาลปกครองได้

(๔) กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๒.๒/๒๙๐๒๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ สรุปได้ว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ส่งผลให้ มรภ.ร้อยเอ็ด ผูกพันต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งกำหนดให้ มรภ.ร้อยเอ็ด ชำระค่าจ้างค้างจ่ายให้แก่ หจก. [REDACTED] พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จนกว่าจะชำระเสร็จ ดังนั้น เพื่อมิให้ มรภ.ร้อยเอ็ด ได้รับความเสียหายจากการต้องเสียดอกเบี้ยในต้นเงินดังกล่าวจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น จึงทำให้มีภาระหนี้ตามคำพิพากษาที่ต้องชำระมากเกินไปจนความจำเป็น มรภ.ร้อยเอ็ด จึงต้องเร่งชำระหนี้ค่าจ้างค้างจ่าย พร้อมดอกเบี้ยตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ โดยไม่ต้องให้ หจก. [REDACTED] ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๑ ประกอบกับมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ เพื่อบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าว สำหรับระยะเวลาที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจนั้น เนื่องจากมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการฯ บัญญัติให้คู่พิพาทที่ประสงค์จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ จึงต้องยื่นคำร้องภายในสามปีนับแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกคำร้องของ มรภ.ร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นวันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้

๕. จากแนวทางการดำเนินการของหน่วยงานข้างต้นประกอบกับแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ในคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒๗๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า สิทธิที่จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดเกิดขึ้นแล้วในขณะที่ได้รับแจ้งสำเนาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ การขอให้ศาลบังคับตามคำชี้ขาดจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งสำเนาคำชี้ขาดดังกล่าว และในกรณีนี้ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้ร้องแย้งโดยมีคำขอให้ศาลบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งยกคำร้องขอเพิกถอนคำชี้ขาดฯ จึงยังไม่อาจถือว่าเป็นกรณีที่มีการร้องขอให้ศาลบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

๖. ต่อมา มรภ.ร้อยเอ็ด ได้ยื่นคำขอต่อศาลปกครองอุบลราชธานีเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษามาตรา ๗๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยศาลปกครองอุบลราชธานีได้พิจารณาคำขอและมีคำสั่งลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ว่า การที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกคำร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว จึงไม่มีกรณีที่ศาลปกครองจะต้องออกคำบังคับให้คู่กรณีฝ่ายใดต้องปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ ศาลปกครองอุบลราชธานีจึงมีคำสั่งไม่รับคำขอของผู้ร้องไว้พิจารณา

๗. ตามคำสั่งศาลปกครองอุบลราชธานีที่ไม่รับคำขอของ มรภ.ร้อยเอ็ด ไว้พิจารณา ดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ว่าปัญหาข้อหาหรือในข้อกฎหมายแห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการฯ ไม่ใช่เรื่องที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะรับไว้พิจารณา สภา มรภ.ร้อยเอ็ด ในคราวประชุม สมัยสามัญ ครั้งที่ ๙ (๑๘๐)/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ มีมติให้ มรภ.ร้อยเอ็ด หาหรือ แนวทางการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ดังนี้

(๑) การยื่นคำร้องต่อศาลปกครองเพื่อบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าว ระยะเวลา ที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาด ได้ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการฯ จะเริ่มต้นและครบระยะเวลา สามปีเมื่อไร

(๒) การยื่นคำร้องต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจเพื่อบังคับตามคำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการ หาก หจก. [REDACTED] มิได้ยื่นคำร้องภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง สำเนาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ถือได้ว่า หจก. [REDACTED] มิได้ใช้สิทธิตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการฯ ซึ่งเป็นการขาดอายุความในสิทธิเรียกร้องหรือไม่

(๓) หาก มรภ.ร้อยเอ็ด ชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยซึ่งเป็นการชำระหนี้ที่ขาดอายุความ ผลทางกฎหมายจะเป็นอย่างไรต่อคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้อนุมัติการจ่ายเงิสดังกล่าว อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือของ มรภ.ร้อยเอ็ด โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทน มรภ.ร้อยเอ็ด ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจง ข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ข้อหาหรือนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงประเด็นเดียวว่า ระยะเวลาที่จะต้อง ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ จะเริ่มนับตั้งแต่เมื่อไร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติว่า คู่พิพาทฝ่ายใดประสงค์จะบังคับ ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ให้คู่พิพาทฝ่ายนั้นยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายใน ระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ เมื่อ มรภ.ร้อยเอ็ด ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าวตามมาตรา ๔๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕

^๑มาตรา ๔๒ เมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดประสงค์จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ให้คู่พิพาทฝ่ายนั้นยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดได้ เมื่อศาลได้รับคำร้องดังกล่าวให้รับทำการไต่สวน และมีคำพิพากษาโดยพลัน

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒มาตรา ๔๐ การคัดค้านคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการอาจทำได้โดยการขอให้ศาลที่มี เขตอำนาจเพิกถอนคำชี้ขาดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้

คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับสำเนาคำชี้ขาด หรือถ้าเป็นกรณีมีการขอให้คณะอนุญาโตตุลาการแก้ไขหรือตีความ คำชี้ขาด หรือชี้ขาดเพิ่มเติม นับแต่วันที่คณะอนุญาโตตุลาการได้แก้ไขหรือตีความคำชี้ขาดหรือทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมแล้ว

ฯลฯ

ฯลฯ

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษจิกายน ๒๕๖๕

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น